

את המכתב כתב יחיאל שטיין אל בת-שבע גיבור בברזיל. בת-שבע היא בתו של שלמה גיבור, אחיה של אטל שהיא אשתו של יחיאל שטיין.
בת-שבע התייממה בצעירותה והיגרה בעזרת דודה יחיאל מקובל לברזיל.

תרגום מיידש: בני גבירצמן

אחיינית חביבה שבע'לי.
רק לפני כשבועיים שלחתי לך מכתב – ומה שוב (אתה כותב לי) תשאלי? ובכן שמעי לך. בימים אלה ממש עברתי דרך הקיוסק של ארצי ואכן נכנסתי אליו כדי לשוחח מעט. את הרי יודעת שבע, איזו דעה יש לי עליו. שוחחנו עד דברים שונים והיתה לי הזדמנות לקרוא את שני מכתבייך האחרונים עם קטע העיתון בו את מתנצחת איתו, כמו שאומרים, על כסף קטן. ובכן החלטתי בהזדמנות זאת להוסיף למכתבו של ארצי גם כמה מילים משלי. שכן כפי שאת זוכרת, דיברנו על כך לא אחת. כלומר, אני הייתי מעוניין בעתידך, ובדיוק עם ארצי. אבל עכשיו אני פשוט לא מבין אותך. או אולי את כלל לא יודעת, כי ההגירה סגורה לחלוטין?
בפיסת העיתון שלך הרי קוראים זאת בפירוש. ובעיתונים שלנו ברור עוד יותר החוק של ההגירה. מה חושבת איפוא שבע, שחוק הוא (מלה לא ברורה)? כיום אני מבין שאין שום אפשרות לכך שאת תוכלי לקחת את ארצי. אבל אולי באמת כמו שאת כותבת תוכלי לעשות זאת ולכן את חייבת תיכף להתיישב ולעשות זאת מייד. כי באמת איך יכול ארצי לשבת ולהמתין זמן כה רב, עד לישועה?
כפי שאני יודע, מציעים לו שידוכים והוא יכול להיות חתן, אבל הוא, כפי שאני רואה, אותו דבר (עומד על דעתו בקשר אלייך) כמקודם. הוא מוכן להמתין עוד מעט. אבל את צריכה להבהיר את כל העניין. אם אינך יכולה להוציא אותו, את חייבת לכתוב לו מייד. אם יש לך אפשרויות להוציא אותו הייתי מרוצה מאוד מקשר כל כך חיובי כזה.
כתבי לי שבע'לי תשובה. כתבי מהכל.
אני ועטיל שלי והילדים דורשים בשלומך בלבביות. אני מנשק אותך.
דודך
יחיאל שטיין

אחרית דבר: מאוחר יותר, כנראה כשבת-שבע שנואשה להינשא לבן קובל, היא נישאה לבן המקום, אברהם קליינמן. נולד להם ילד אחד, משה-רופא בסאן-פאולו.

[illegible]

[illegible]